

előző évi pótdadóval szemben 157631 korona emelkedést mutat.

(Emelkedő és csökkenő bevételek.)

Közelebbi tájékoztatásul pedig jelzem, miszerint a jövő 1914. évi előirányzat tételeit az 1913. évi költségvetés tételeivel egybe-hasonlítva *jelentékenyebb bevételi többletek* a következő tételeknél állottak elő: tisztai hid-vám jövedelemnél 3.232 K, városi fogyasztási illetéknél 1.096 K; halászati jogbérletnél 400 K; vízvezetési díjaknál 7.353 K; tisztai jobbpárti (szegedi) földeknél 32.231 K; főbér díjak 1.836 K; gőzfűtő jövedelem 1.075 K; vágóhid jövedelem 1.315 K; egyéb városi épületek jövedelme 19.825 K; adóbehajtási költségek 2.880 K; anyakönyvi díjak 2.560 K; megtérülendő vegyes bevételek 6.755 K; kamat bevételek 53.874 K; az év folyamán utólag kirótt állami adók után 50%-os városi pótdából 18.435 K; lakrészdíjak 6.954 K; tandíjak 1.521 K; városi gimnáziumi államsegély 4.000 K; városi felsőkereskedelmi iskola jövedelme 46.000 K; légszuszgyár bruttó bevétele 5%-ából 8.101 K; rendkívüli vegyes bevételek 2.646 K; pénztármaradvány 22.139 K; rendőrségi államsegélyből 32.000 K.

Ellenben *csökkent a bevétel* az alábbi tételeknél: az állami fogyasztási és italadónál 39.986 K; városi fogyasztási adópótléknál 4.517 K; tápéi révám jövedelemnél 594 K; tápéi réti földeknél 4.559 K; az építkezési és lakhatási engedély díjak 945 K; marhajár-latok kiállítási díja 1.258 K.

(Emelkedő és csökkenő kiadások.)

Jelentékenyebb *kiadási többletek* az alanti címeken állottak elő: városi fogyasztási illeték kezelése 1.497 K; állami fogyasztási és italadó kezelése 11.103 K; állami és városi hűs fogyasztási adó visszatérítés 2.633 K; vízvezetési kezelési költségek 6.331 K; tápéi révám kezelési költségek 1.004 K; gőzfűtő kezelési költsége 22.044 K; egyéb városi épületekre 3.147 K; sétányok költségeire 1.621 K; kövezetvám kezelésre 3.287 K; tel-kek kisajátítására 1.256 K; állami és községi adókra 10.488 K; adóbehajtási költségekre 1.024 K; tőkék törlesztésére 6.709 K; tőkék kamataira 192.615 K; tisztviselők illet-

ményére 109.615 K; közigazgatási hivatalok fűtésére és világítására 4.629 K; tanyai posta kézbesítés költségeire 6.000 K; rendőrségi tisztviselők fizetésére 5.700 K; rendőrök bé-rére 33.547 K; rendőrök ruházatára 3.557 K; bejelentő hivatal költségeire 5.760 K; népisko-la épületek fentartására 5.894 K; népisko-lai helyiségek fűtésére 4.074 K; főgimnáziumi tanárok fizetése 3.280 K; városi felsőkereske-delmi iskolai költségek 19.778 K; lelkészek és hitoktatók fizetése 2.080 K; egyházi épületek fentartására 5.500 K; egészségügyi épületek fentartására 1.517 K; egészségügyi vegyes kiadásokra 7.762 K; légszusz és villanyvilági-tási költségekre 5.927 K; nyugdíjalap segélyére 4.701 K; szegényalap segélyezésére 11.427 K; kegydíjakra 844 K; vízszivattyuzás kezelési költségeire 10.581 K.

Ellenben *a kiadások csökkenése* az aláb-bi tételeknél mutatkoznak: hordójelző hiva-tal kezelése 927 K; piaci helypénz kezelése 3.030 K; közigazgatási szolgák ruházata 1.104 K; népiskolai fizetések 2.720 K; népiskolai új épületek 31.370 K; városi színház kezelésre 1.010 K; kőolaj-világítás 890 K; tűzoltó sze-mélyzet ruházata 1.254 K; vízeresztő árkokra a kiülterületen 16.006 K; szegedi ármentesítő társ. költségeire 6.044 K; szárazér és belviz-szabályozó társ. költsége 2.881 K; napi és élelmezési díjak 1.043 K; rendkívüli megha-tározott költségek 8.336 K.

Mint már fentebb is előadtam, ezen költ-ségelőirányzati tervezet az összes szükségle-teket és fedezeteket a lehetőség szerint fel-öleli, a tételek részben a fennálló szerződés-ek, részben az utóbbi években elért ered-mények 3 évi átlaga alapján, továbbá ott a hol fokozatos emelkedés vagy csökkenés mu-tatkozott, az egyes költségvetési évek között ott a megfelelő százalékos emelkedés vagy csökkenés figyelembe vételével irányoztat-tak elő.

Amiből kifolyólag azon tiszteletteljes elő-terjesztést teszem, miszerint *az ezek után még netalán érkező és a költségvetés megter-helését célzó költségeket, illetve kérelmeket szigorú elbírálás alá venni és a közszükségle-tet nem igénylőket elutasítani méltóztatnék.*

kültem a kezükből. Csakhogy olyan erősen vérzett a sebem, hogy elpusztulok, ha be nem kötöztöl. Én meg akartalak ölni, te pedig az életemet mentetted meg. Most hát, ha életben maradnék és nincs ellenedre, mint a leghi-vebb rabszolga, téged akarlak szolgálni és fiaim ugyanezt fogják, cselekedni. Bocsáss meg...

A király mód fölött örvendezett, hogy el-lenségéből ilyen könnyen sikerült barátot csinálnia; nemcsak megbocsátott neki, ha-nem azt is megígérte, hogy a vagyonát is visszaadja. A szolgáját s az orvosát is elküldi majd hozzá.

Miután a sebesült illetén módon elvált, a küszöbre lépett s a remetét kereste. Távozá-sa előtt meg akarta kérni utoljára, hogy ad-jon választ a föltett kérdésekre. A remete odakünn volt veteményes ágyai között, a földön térdelt s magvakat dugdosott a földbe.

A király közeledett hozzá és megszólalt:

— Utoljára kérlek téged, bölcs férfiú, vá-laszolj kérdéseimre.

— De hiszen már kaptál feleletet, — mondotta a remete, miközben sovány lábán guggolva, alulról föltekintett az előtte álló királyra.

— Miképen kaptam feleletet? — kérdez-te a király.

— Hallod hát! — szölt a remete. — Ha tegnap nem éreztél volna irántam, gyöngé ember iránt, részvétet, ha nem ástad volna föl helyettem ezeket a veteményes ágyakat, hanem egyedül visszafelé indultál volna, akkor ez az erős, téged ellenségeként gyűlölő férfi megtámadott volna és neked lett volna rá okod, hogy megbánd, amiért nem maradtál nálam, következésképen rád nézve ép kellő ideje volt, hogy a veteményágyakat fölássad, én voltam a legfontosabb ember s a legfontosabb tennivalód az volt, hogy velem jót tegy. És később, amikor a sebesült felénk futott, ép a kellő ideje volt, hogy ápolás alá vedd, mert ha nem kötöztöl be a sebet, akkor meghalt volna, anélkül, hogy kibékülne veled. Következésképen rád nézve ő volt a legfontosabb ember s az, amit cselekedtél, volt a legfontosabb tennivaló. Jegyezd meg hát, hogy csak egyetlen egyedül fontos idő van, amellyel élnie kell az embernek: *a jelen* és pedig azért a legfontosabb, mert éppen csak pillanatnyilag rendelkezünk önmagunkkal; a legfontosabb ember pedig mindig az, akivel a sors ép akkor összevezérel, mert sohasem tudhatjuk, hogy lesz-e még dolgunk valaha más emberrel; és a legfontosabb tennivaló az, hogy — ezzel az emberrel jót tegyünk, mert az ember egyes-egyedül ezért született életre.

A tizenhárom-tagu család tragédiája.

— Mi történt a Somogyi-utcában? —

(Saját tudósítónktól.) Délután hat óra-kor hatalmas csődület támadt a Somogyi-ut-cában a 19. számú ház előtt. Néhány perc alatt 3—400 emberre rugott a báméskodók száma. Két rendőr is előkerült csakhamar, ekkorra már azonban a kis földszintes háznak az udvarára is betódultak a kíváncsiak. Az udvaron egy jól megtermett, 40—45 év körüli ember volt, aki hevesen gesztikulált, artiku-látlan szavakat kiabált és magából kikelve rohant föl-alá. Később a mentők is megérkeztek és a szerencsétlen embert, akin — úgy látszik — pillanatnyi elmezavar tört ki, be-szállították a kórházba.

Hosszas és tragikus előzménye van ennek a köznapi történetnek. *Vastag* Ferenc-nek hívják a szerencsétlent. A javadalmi hi-vatalnál volt irnok, hivatalát azonban elvesz-tette és már évek óta nyomorog feleségével és *tizenegy gyermekével*. Ma délután öt óra-kor tért haza és ahogy bement szegényesen butorozott szobájába, egyszerre dühöngeni kezdett. *Felkapott egy lámpát és belevágta az utcai ablakba*, mely csörömpölve hullott ki. Ezután az ágy támláját feszítette le és azt is kidobta a törött ablakon át a népes Somogyi-utca-ba. Majd különböző butor-da-rabok következtek, amelyeket szintén hatal-mas ivben röpitett ki az utcára. Néhány perc alatt az összeverődött emberek behatoltak a lakásába és megakadályozták a további rom-bolást. A rendőrök ártalmatlanná tették *Vas-tag* Ferencet és a mentők elszállították.

Vastag Ferenc tragédiája egy félmillió-s örökösödési pörrel van kapcsolatban, amely-ről már a lapok többször irtak. Felesége, *Remes* Rózs, nővére a nemrég elhunyt *Gár-gyán* Mártonné, született *Remes* Irmának és *Mihályovics* Dezső honvéd hadbíró százados feleségének, *Remes* Margitnak. Néhai *Gár-gyán* Márton szegedi háztulajdonos, amikor néhány év előtt elhalt, félmillió korona ér-tékű vagyont hagyott feleségére, *Remes* Ir-mára. *Gárgyán* halála után nemsokára, *Gár-gyánné* is súlyosan megbetegedett és a *halála előtti napon*, betegágyához kérette *Jedlicska* Béla dr. közjegyzőt, aki előtt *Jászai* Géza címzetes püspök és *Gyuritz* Sándor dr. or-vos, mint tanúk előtt *szóbelileg* aként vég-rendelkezett, hogy *egész vagyonát Mihályo-vics Dezsőné, született Remes Margitra hagyja*. *Mihályovicsné* jelen volt a végren-delkezésnél és állítólag a már ekkor eszmé-letlenül lévő *Gárgyánné* nem is nevezte meg csak *rámutatott*. *Gárgyánné* másnap meghalt és végrendelkezése értelmében a félmillió ko-rona *Mihályovicsnére* szállott, dacára annak, hogy *még négy nővére volt Gárgyánnénak*, akik mindnyájan a legnagyobb nyomorban voltak.

Az örökösödési pör természetesen a vég-rendelet nyilvánosságra jutása után azonnal megindult a testvérek között. *Vastag* Ferenc-nének *Szell* Gyula dr. volt az ügyvédje, aki

Értesítés.

Telefon 1203. sz.

Kárpitos árúk bárkinek részletfizetésre is

Dús választék kész diván, ottomán, matracok, garnitúrák stb. — Javítások jótállással szaksze-rűen és olcsón eszközöltetnek.

BALOG,

:: kárpitos-üzlet ::

Kossut Lajos-sugárut 6. szám.